Lietas Nr./nr/
Lietas arhīva Nr. K/nr/-14/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Saldū 2014.gada 22.janvārī

Saldus rajona tiesa šādā sastāvā

tiesnese Gunita Galiņa,

ar tiesas sēdes sekretāri Vinetu Augustiņu,

piedaloties prokurorei Revitai Freibergai,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē Saldū, Tūristu ielā 3, neatliekamības kārtībā saņemto krimināllietu, kurā

/pers. D/, /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas.

Novērtējusi tiesas sēdē pierādījumus lietā, tiesa

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētais /pers. E/ būdams persona, kurai nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemtas), vadīja transportlīdzekli alkohola ietekmē -

2014.gada 1.janvārī ap plkst.17.30 /pers. D/, būdams persona, kurai nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemtas un noteiktā kārtībā nav iegūtas), un būdams alkohola ietekmē(minimālā alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā 1,2880 un 1,4168 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs), vadīja automašīnu VW POLO ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs//adrese/ novada Lutriņu pagastā pa vietējas nozīmes ceļu, virzienā no Lutriņu centra uz mājām /Nosaukums/, līdz tika aizturēts.

Ar šādu rīcību apsūdzētais /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Apsūdzētais /pers. E/ tiesas sēdē savu vainu atzina pilnībā, neapstrīdēja inkriminētā noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, lūdza neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Ņemot vērā to, ka tiesai lietas materiālu pārbaudes rezultātā nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu, kā arī ievērojot prokurores viedokli, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nolēma tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt, pārbaudot tikai apsūdzētā personību raksturojošos datus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc

Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām, ņemot vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa attieksmi pret apsūdzību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētais nodarījums klasificējams kā mazāk smags

noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīstama vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā kriminālpārkāpuma patiesa nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu apsūdzētā /pers. D/ atbildību pastiprinoši apstākļi tiesas izmeklēšanas laikā netika konstatēti.

Novērtējot apsūdzētā /pers. D/ personību, pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā, ka iepriekš apsūdzētais nav sodīts, pēdējā gada laikā nav saukts pie administratīvās atbildības (lietas 24.-25.lapa), /pers. D/ nav narkoloģiskā kabineta uzskaitē (lietas 27.lapa). Apsūdzētais tiesas sēdē noliedza alkohola atkarības problēmas un uzskata, ka narkologa palīdzība nav nepieciešama, jo iedzerot samērā reti.

Pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā visu iepriekš minēto un lietas materiālus kopumā, apsūdzētā personību, apsūdzētā attieksmi pret nodarījumu, savu vainu izdarītajā atzinis un izdarīto nožēlo, noziedzīgā nodarījuma raksturu, alkohola koncentrācijas daudzumu izelpojamā gaisā. Ievērojot minēto tiesa atzīst, ka nolūkā atturēt apsūdzēto no jauniem likumpārkāpumiem, viņam piemērojams Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods. Brīvības atņemšana ir bargākais sods, taču tiesa akceptē prokurores viedokli, ka tas ir vienīgais iespējamais soda veids, jo alternatīvā naudas soda piemērošana pensionāram bez papildus ienākumiem nav mērķtiecīga un šāda sprieduma izpilde būtu apgrūtināta. Savukārt piespiedu darbu piemērošana nav iespējama, jo /pers. D/ tiesas sēdē paskaidroja, ka viņam ir ierobežotas pārvietošanās iespējas kāju slimības dēļ, un viņš nespētu nokļūt uz attālo pagasta centru piespiedu darbu izpildei.

Izvērtējot par apsūdzētā personību iegūtās ziņas un noziedzīgā nodarījuma apstākļus, tiesa uzskata, ka nav nepieciešama apsūdzētā reāla izolācija no sabiedrības un saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta noteikumiem brīvības atņemšanas sodu iespējams noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku, jo tiesa ir radusies pārliecība, ka /pers. D/ neizdarīs jaunus likumpārkāpumus un spēs dzīvot likumpaklausīgu dzīvi.

Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka apsūdzētajam piemērojams obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Apsūdzētais noteiktā kārtībā nav atguvis transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, tomēr riskēja un vadīja transportlīdzekli alkohola reibumā, parādot ļoti nenopietnu attieksmi pret ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu.

Izvērtējot jautājumu par tiesību atņemšanas termiņu, tiesa ņem vērā arī Latvijas APK 149.^{15} panta trešo daļu, kur par transportlīdzekļu vadīšanu alkohola reibumā, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,0 promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles, likumdevējs kā obligātu paredz tiesību atņemšanu uz 2 gadiem. Ņemot vērā, ka /pers. D/ alkohola koncentrācija ir konstatēta 1,2880 un 1,4168 promiles, kā rezultātā arī izdarīts krimināli sodāms nodarījums, tiesa uzskata, ka papildsods ir piemērojams pārsniedzot minētās sankcijas robežas. Apsūdzētais noteiktā kārtībā nav atguvis transportlīdzekļa vadīšanas tiesības,tomēr riskēja un vadīja transportlīdzekli alkohola reibumā, parādot ļoti nenopietnu attieksmi pret ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu.

Attiecībā uz Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijā minēto mantas konfiskāciju, tiesa uzskata, ka tā nav piemērojama, jo Krimināllikuma 42.panta pirmā daļa paredz konfiscēt tikai apsūdzētā īpašumā esošu mantu vai tās daļu, taču automašīna VW POLO ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, kuru vadīja apsūdzētais, nav reģistrēta kā viņa īpašums.

/pers. D/ drošības līdzeklis nav piemērots.

Lietā nav kaitējuma kompensācijas pieteikuma un lietisko pierādījumu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, vienlaicīgi atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trim) gadiem bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem un sodu neizpildīt, ja pārbaudes laikā /pers. D/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu vai sakarā ar procesuāliem pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā iesniedzot sūdzību vai protestu Saldus rajona tiesā.

Tiesnese G. Galiņa